

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

פרשת חיי שרה
העלון לברכת והצלחת
יחזקאל בן חביבה
כל הברכות והישועות

כל הזכויות שמורות

כל אחד חשוב!

פעם אחת בא אדם פשוט אל רבי ישראל מאיר הכהן בעל ה"חפץ חיים" ושאל: "רבי לשם מה זקוק העולם לחסידים ומתנגדים ואף החסידים- בינם לבין עצמם חלוקים לקבוצות רבות: מהם שעיקר עבודתם בתפילה ומהם שעיקר עבודתם בתורה ומהם עיקר עבודת ה' שלהם בשמחה לשם מה קבוצות כה רבות?!"

עד שאתה שואל אותי - ענה לו ה"חפץ חיים" - שאל את הקיסר הרוסי! לשם מה יש לו הרבה סוגי חיילים? מהם רוכבי הסוסים מהם יורים בתותחים מקצתם באווירונים ומקצתם באוניות ובחלקם הולכי רגל. אין זאת - המשיך ה"חפץ חיים" - אלא שכל סוג וסוג מהם מועיל לקיסר למלחמה בדרך שונה. שהרי חייל שהולך רגלי אין בכוחו להילחם בחייל הנלחם בתוך אווירון. והיורים בתותחים בכוחם לנהל מלחמה אף ממרחק של כמה פרסאות.

ואפילו חיילי הקיסר המריעים בחצוצרות תפקיד חשוב להם שבתרועעתם מחזקים הם את לב החיילים הנלחמים בשדה בקרב.

משום כך - סיים ה"חפץ חיים" - נחלקים גם אנו לסוגים שונים. כל אחד ואחד תורם את חלקו ויחדיו ננצח במלחמת היצר!...

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

מעשה שהיה

סיפר יהודי אחד מן העיר לאודז' שבהיותו בחור צעיר

בזמן מלחמת העולם הראשונה: היו נערים רבים בעירו עוסקים במסחר וביקש גם הוא לשלוח יד בעסק כל שהוא, אולם אביו התנגד לכך בכל תוקף. באותם ימים שהה בעירם ה"חפץ חיים" על כן החליטו הנער ואביו לעלות אל הרב ולשאול את פיו הקדוש בעניין זה. עלו השניים והציעו את טענותיהם לפני הרב. האב טען כי הוא חושש שבעקבות המסחר ירד בנו ברוחניות ולעומתו טען הבן כי גם אביו סוחר ומאומה לא אירע לו מכך... שמע ה"חפץ חיים" את טענותיהם ואמר: מצאנו בעל חיים אחד המוזכר בתנ"ך אכזרי! בעל חיים הזה הוא בת היענה עליה נכתב באיכה: "בת עמי לאכזר כיענים במדבר". ואיזו אכזריות מצאנו בבת יענה? שאל ה"חפץ חיים" אלא - בת היענה מטבעה היא אוכלת ומעכלת הכול ואפילו זכוכית! אלא שהיא בטוחה שגם גוזליה הרכים יכולים לעכל זכוכית כמותה לכן היא נותנת להם לאכול ממנה ואין היא שמה על ליבה שהדבר מזיק להם וגורם למותם!...

כן הדבר גם בעניין המסחר - סיים ה"חפץ חיים": אביך אמנם עוסק במסחר אלא שהוא יכול לעכל את אורחות השוק ואין הדבר משפיע עליו לרעה כלל ואילו אתה עדיין צעיר ורך בשנים ועליך הדבר ישפיע גם ישפיע על כן שוב אל בית המדרש ללמוד תורה וייטב לך!...

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלקט מספרי ראשונים ואחרונים

לברכת והצלחת
יחזקאל בן שרה זב"ב
לחקדשות
052-7656075
לרפואה שלימה
סוגי שולמית בת חרדה
לרפואה שלימה
טובה בת חביבה
לעילוי נשמות
יוסף בן עישה
לעילוי נשמות
אפרים אליהו בן מרים
כל העלוניים: hamaor.net רשימת תפוצה hamaor.net@gmail.com

החפץ חיים היה זהיר מאוד שלא להטריח את הציבור. פעם בחג הסוכות שלחו את המשפיע המוסרי רבי אליעזר לופט זצ"ל לפני התיבה. הוא היה בעל תפילה ערב והאריך בתפילתו. בגמר התפילה ניגש אליו החפץ חיים והעיר לו על אריכות התפילה. רבי אליעזר טען שהרי יש להתבונן בתפילה ולהתעורר קצת. אך החפץ חיים השיב לו שיש לזה מקום רק בשעה שמתפללים ביחידות אבל לא על חשבון הציבור. ובתפילת ראש השנה היה החפץ חיים מתקרב לשליח ציבור ולוחש באוזנו "מהר, מהר", כדי שיספיקו לגמור עם כל בתי הכנסת שבעיר. ומדוע? משום שרבים מתלמידי הישיבה היו מסובים על שולחנותיהם של תושבי העיירה, וכיוון החפץ חיים את סיום התפילה בישיבה לאותו זמן שגומרים הבעלי בתים כדי שלא יזדקקו לחכות להם.

התורה מביאה חיים לעולם כמו שהמטור מביא חיים לעולם.

נכנס אדם אצל סוחר ומצאו יושב ומעיין בספר. שאל לו אותו אדם: שמא יש לך עורות מסוג פלוני? יש, - השיב הסוחר מתוך הספר ורמז בידו כלפי מעלה.

עלה אותו אדם לעלייה, שהה שם הרבה זמן, בדק את העורות אחד-אחד, ירד ושאל. בכמה כסף ליחידה? אין דעתי למכור, - נענה הסוחר מתוך הספר. אם-כן, למה רמזת לי לעלות לעלייה?

חזר הסוחר והשיב מתוך הספר: מה איכפת לי, שאיוורת קצת את העורות?...

יש תקנה

סופר על שני צדיקי עולם: רבי ש"ב מפשיסחא ורבי דוד מלעלוב זצ"ל, שהלכו פעם ביחד לאסוף צדקה עבור עני בן טובים. הגיעו לעיירה אחת שלא היו מוכרים בה, ונכנסו אצל גביר אחד. הגביר שלא היה מן המרבים לתת... צעק לעברם בטרם נכנסו אליו: "אולי תלכו לעבוד כבר?!" לאחר זמן מה נודע בעיירה מי הם שני אוספי הצדקה, רץ אותו הגביר לחפשם בדרכים, כשמצאם, התנפל לפניהם בבקשת מחילה, והתנצל שלא הכירם. אמר רבי שמחה בונים: על עלבוני אני מוחל שהרי לא נתכוונת להעליב אותי, אך על עלבונו של אותו קבצן פשוט שאותו נתכוונת להעליב, אין אני יכול למחול. אין לך תקנה!!!

אלא אם כל קבצן שיבוא אליך מעתה נתון תיתן לו, ותתנצל בפניו על שפגעת פעם בכבוד האביונים... קיבל עליו אותו האיש את התיקון, ומאותו הזמן פיזר ממונו לצדקה...

הטובה המגיעה לאדם מאת ה', תלויה במידה רבה בגודל "כלי הקבול" שהאדם מכין. כמו שנאמר "הרחב פיך ואמלאהו" כמידת רוחב הפה יהא גם המילוי.

אלה בפרשה

"ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנה" (כהז,)
התיבות "אשר חי" נראות לכאורה מיותרות.

רז"ל אמרו (זהר ח"א קסח) שאברהם נתן חמש שנים משנות חייו לדוד. נמצא, שימי שני חיי אברהם הם מאה ושמונים, אך לא חי את כולם, כי נתן חמש שנים לדוד.

זהו "אשר חי": בפועל אברהם חי מאה שבעים וחמש שנים, אבל בעצם היו שנותיו מאה ושמונים.

האמרה

במסכת גיטין דף ז. מביאה: אם רואה אדם שמזונותיו מצומצמים שיעשה יותר צדקה וע"י זה יתרבו נכסיו, וכל שכן זה שנכסיו מרובין שמחוייב לעסוק הרבה בצדקה.

אבל האדם אומר: "עכשיו המצב קשה אני לא נותן כעת, וכשיהיה לי הרבה אני ייתן בשפע"... - אין הוא אלא נבער מדעת

משל ונמשל

אשה היה במלך גדול ומהולל, שהיה לו שר יהודי ירא שמים,

והשרים הגויים נתקנאו בו, ורצו להזיקו, והיו טופלים עליו עלילות ברשע,

אך המלך לא שעה לדבריהם. והנה באחד הימים בא אחד השרים והציע למלך, בוא וננסה את היהודי, ונאמר לו שהמלך והשרים יבואו אליו הביתה ביום פלוני לסעודה, והמלך יראה אם פניו זועפים, ויהי כאומרם אליו יום יום, הסכים המלך, וציווה על השר היהודי, לטבוח טבח ולהכין סעודה. וכשהגיע היום, בא המלך עם כל שריו ועבדיו, וראה בתום הסעודה, שאכן השר היהודי קצת עצוב, אך לא התייחס לזה.

והנה לאחר הסעודה, באו למלך השרים הגויים, ואמרו לו, שיראה כיצד היהודי היה עצוב, להוציא ממון רב, עבור המלך. והציעו לו לתת ליהודי סכום מסוים עבור עוד סעודה, וגם לזה שעה המלך, וביום הסעודה הגיעו כולם, והנה היהודי שמח וטוב לב. הדבר חרה מאד למלך, וחמתו בערה בו, שכן שריו וחכמיו צדקו בדבריהם, וקרא לשר היהודי, לבוא ולקבל עונשו. היהודי עמד על נפשו, והסביר למלך את סיבת התנהגותו, כי בפעם הראשונה היה עצוב ודואג שמא חסר משהו? שמא לא בזבז ממון מספיק? שמא לא ינעם למלך? אך כאשר נצטווה להכין סעודה בסכום מסוים של ממון, ספור ומדוד, כבר לא היה מודאג, שכן זהו הסכום המצוי בידו, ובו חפץ המלך שייכין את סעודתו, שמח המלך על תשובתו המחכימה, וגדלו יותר ויותר (בן איש חי).

באמת יקשה עלינו הדבר, להודות ולהלל להשם יתברך, שכן כמה שנודה אין זה אלא מעט, אך כאשר השם יתברך נתן לנו פה ואיברים מסוימים והגביל את האדם, הרי שע"י כוח הדיבור שצריך האדם להתפלל שלוש תפילות ביום בכוונה גדולה אז ניתן להודות בהם...

אבות ונבים "אהל פינחס"

בואו לזכות
להיות שותפים בפעילות...
רק 25 ש"ח לחודש

לתרומות ופרטים נא לפנות לגבאי בית הכנסת או בפקס: 052-7656075

נמצא מפתח הישועות

אבות ונבים "אהל פינחס"

ארון
הממתקים

במפתח זה
אתה יכול להיחלץ שנתן!!!
לתרומות ופרטים: 052-7656075

לברכת והעלחת
ר' רפאל אלבז וב"ב

לברכת והעלחת
אסף עקיבא וב"ב

לברכת והעלחת
רוני בן רחמים

זיווג הגון
אוריה בת שפרה

זיווג הגון
אביב בת שפרה

זיווג הגון
אייל בן יונה